

PARADIGMES TEÓRICS	QUÈ ÉS EL DESENVOLUPAMENT?	MOTOR DEL DESENVOLUPAMENT	CONCEPTES FONAMENTALS	VISIÓ DEL SUBJECTE	“FINALITAT” DEL DESENVOLUPAMENT
Constructivisme piagetjà	El desenvolupament és un procés orgànic que s'inicia quan el nen/a entra en contacte amb el seu mitjà i suposa un procés de construcció del coneixement a partir de la interacció de les característiques de l'entorn amb les invariants funcionals de la persona.	L'acció del subjecte sobre l'entorn.	Esquemes; invariants funcionals; adaptació, assimilació i acomodació. Períodes del desenvolupament.	El subjecte és un organisme actiu que construeix el coneixement del mitjà a partir de la seva acció sobre ell.	La finalitat del desenvolupament és arribar a la fase de les operacions formals, en la qual la forma de pensament predominant és el raonament hipotètic-deductiu. La persona arriba a la maduresa pensant d'una “forma científica”
Teoria sociocultural de Vigotski	El desenvolupament és un procés social que es produeix a partir de la participació plena en activitats significatives que la cultura posa a la disposició de la persona des del seu naixement. És la interiorització del coneixement social que s'aprèn en contacte amb altres persones del nostre entorn.	La interacció amb adults o iguals més capaços i l'ús de mediadors culturals.	Zona de Desenvolupament Proper; mediació; processos psicològics superiors; llei de la doble formació; formacions noves.	El subjecte és un ésser social que viu immers en un entorn sociocultural i en un moment històric determinat. És actiu i construeix el seu coneixement en interacció amb els seus parells.	La finalitat del desenvolupament ve marcada de moment històric i l'entorn cultural en el qual viu la persona, pel que el desenvolupament no és únic ni universal, sinó específic de cada grup humà.

Paradigma del processament de la informació	<p>El desenvolupament és un procés alhora maduratiu i acumulatiu. El nostre Sistema Nerviós Central es fa cada vegada més capaç de processar la informació que prové del mitjà amb eficàcia, gràcies a processos de maduració biològica i al desenvolupament de processos de gestió de la informació més complexos. A més, amb el temps anem “sabent més coses”, el que fa que siguem més eficaces a processar i manipular informació.</p>	<p>Els processos maduratius i les funcions de processament de la informació del SNC.</p>	<p>Hardware; software, processos, capacitat de processament, velocitat de processament, guions, esquemes, estratègies, etc.</p>	<p>El subjecte és un processador d'informació que actua en funció de les estratègies i habilitats de processament de la seva maquinària mental.</p>	<p>La finalitat del desenvolupament depèn del tipus d'informació a la qual el subjecte estigui exposat i al tipus de processos que el seu entorn li exigeixi engegar.</p>
Enfocament sistèmic del desenvolupament	<p>El desenvolupament és la successió de canvis d'estat d'un sistema en el transcórrer del temps.</p>	<p>El desenvolupament sorgeix de l'intercanvi amb l'entorn per part d'un sistema obert que actua-organitza per a mantenir l'equilibri.</p>	<p>Sistemes oberts, sistemes tancats, sistemes autopoietics, retroalimentació, canvis, interacció.</p>	<p>El subjecte és un sistema obert autopoietic que canvia en funció de les seves característiques com sistema i dels seus intercanvis amb l'entorn en el qual habita.</p>	<p>La finalitat del desenvolupament és que l'organisme sigui un sistema organitzat en tot moment, a mesura que va canviant i relacionant-se amb el seu entorn.</p>

<p>Psicoanàlisi</p>	<p>El desenvolupament és la formació de la nostra personalitat a través de les nostres experiències amb la realitat i amb la cultura i la seva interacció amb els nostres instints.</p>	<p>El desenvolupament sorgeix de la dinàmica entre les estructures de la personalitat, de la dinàmica entre els nostres instints, la nostra realitat i les imposicions culturals amb les quals vam viure. A més, depèn de la forma que superem els conflictes entre els nostres desigs i les restriccions culturals que ens duen a frustrar-los.</p>	<p>Allò, jo i superjo. Fases del desenvolupament psicosexual. Libido. Principi de realitat i principi del plaer. Eros i tànatos.</p>	<p>El subjecte és un organisme que ha d'adaptar els seus instints a un entorn cultural que li frustra i li repta a superar continus conflictes entre el seu caràcter de ser biològic i el seu caràcter de ser social.</p>	<p>La finalitat del desenvolupament és arribar a una personalitat sana a partir de la superació reeixida dels conflictes plantejats al llarg de la infància, l'adolescència i la vida adulta</p>
---------------------	---	--	--	---	--